

Ovidiu Bojor

CONCEPȚIA MEDICINII HOLISTICE LA POPOARELE TRACO-GETO-DACICE

REZUMAT

De la început, omul primitiv și-a vindecat rănilile și suferințele, apelând la natură, prin instinct iar apoi prin experiență. Așa s-au născut marile sisteme medicale: tibetan, chinezesc, ayurvedic, sidha, unani, amerindian etc. Dintre toate aceste sisteme mai puțin cunoscut și mediatizat este sistemul medicinei holistice a strămoșilor noștri, obiectul acestei informări.

INTRODUCERE

Studiind sistemele tradiționale medicale ale popoarelor lumii, am ajuns la următoarele constatări:

- toate aceste sisteme s-au născut în urmă cu 8.000-10.000 de ani;

- toate aceste sisteme au la bază concepția holistică denumită în prezent medicina integrativă;

- corpul omenesc este considerat, în totalitatea lui, nu din părți componente, conform medicinei alopate, ci din punct de vedere integral: astral, mental, spiritual, energetic și fizic.

Ceea ce nu mi-am putut explica până în prezent este faptul cum populații aflate la 10-15.000 km unele față de celelalte foloseau una și aceeași specie vegetală sau specii din familii botanice diferite, dar care au substanțe active identice sau similare.

Există două ipoteze:

- În trecutul îndepărtat existau oameni inițiați, care aveau alte mijloace de comunicare față de cele ale omului modern prin sisteme electronice;

- Marile concepte sau idei pluteau undeva mai sus de ionosferă și aveau „antene” special de captare.

În ambele cazuri nu oricine putea comunica sau capta ideile, ci numai anumiți oameni care foloseau alte mijloace de cunoaștere decât cele cinci simțuri ale omului de rând.

De altfel, omenirea, în toate domeniile - artă, știință, muzică, spiritualitate, morală - a înaintat prin pionieri, prin vârfuri, nu prin mase. Aceste modele ar trebui și astăzi să fie cunoscute și promovate și chiar depășite. Aceasta înseamnă evoluție.

Conceptele medicinei traco-geto-dacice

Mă voi referi în primul rând la Zamolxis - zeul suprem al geto-dacilor -, care era o divinitate htoniană (a pământului), dar era și un profet similar cu Dionisos, vindecător, iar ca zeu suprem reflecta existența statului centralizat geto-dac. Ca vindecător, Zamolxis acționa nu numai asupra corpului fizic, ci și asupra spiritului pe care-l considera nemuritor. Perenitatea sufletului și răsplata pe lumea cealaltă a faptelor bune îl situează pe Zamolxis ca promotor al mono-teismului, înaintea celor trei religii monoteiste atestate. Dar, la baza

concepțiilor zamolxiene stau vestigiile mult mai vechi descoperite pe teritoriile traco-geto-dacice de arheologi, cum sunt cele de la Cucuteni (5.000 ani î.H.), ceramica cu aceleași simboluri, motive, forme similare cu cele din China Antică, cu obiecte de chirurgie primitivă, cu vase de păstrare a esențelor, cu mojară farmaceutice, figurine de lut, marcând meridianele de acupunctură descoperite în situl arheologic de la Mangalia. La toate acestea trebuie să adăugăm culturile de la Gumelnița, Turdas, Vinca, Tărtăria, Hamangia etc. Aceasta este adevărata istorie nescrisă a strămoșilor noștri.

Istoricul C. O. Mihăilescu, într-un articol, menționează faptul că la Capidava, centru fortificat geto-dacic, apoi cetate romană, a fost descoperit un bust a lui Esculap. Unii experți în etnoterapie consideră că Esculap a fost divinitate traco-geto-dacică, după cum au confirmat clasicii greci, iar apoi și cei romani.

Anticii greci, care-l consideră pe Hipocrate părintele medicinei, referindu-se la Tracia superioară și la Dacia, prezintă combinații de plante cu acțiune asupra corpului omenesc.

Referindu-mă la concepția terapeutică holistică, consider necesar să mă refer și la Dialogul Charmide al lui Platon despre spusele unui medic trac: „Zamolxis, regele nostru, care este un zeu, ne spune că după cum nu trebuie să încercăm a îngriji ochii fără să ținem seama de cap și nici capul nu poate fi îngrijit neținându-se seama de corp, tot astfel trebuie să-i dăm îngrijire trupului dimpreună cu sufletul și iată pentru ce medicii greci nu se pricep la cele mai multe boli: pentru că ei nu cunosc întregul pe care-l au de îngrijit. Dacă acest întreg este bolnav, partea nu poate fi sănătoasă”. Ce mult se adevărește această concepție de medicină integrativă modernă.

Dioscoride, în „Materia Medica”, semnalează un mare număr de plante medicinale din teritoriul Daciei și folosirea lor ca atare sau în diferite forme și combinații galenice.

Fitomitologie

În special în religiile hinduse și budiste există noțiunea de plante și arbori sacri, dintre care și denumirile științifice date de botaniști respectă aceste denumiri: Ocimum sanctum, Ficus religiosa, Sacrostema acidum etc.

Toate aceste specii și multe altele ascund în frunzele și tulpinile lor puterea și existența numeroaselor divinități. Ele sunt ocrotite cu sfințenie și nu pot fi folosite decât în anumite ritualuri legate de principalele evenimente din viață: nașterea, căsătoria, moartea.

Dar și în străvechea noastră mitologie întâlnim noțiunea de sacralitate, uneori rămasă până în zilele noastre. Astfel Bradul simbolizează legătura dintre pământ și cer. Mai există pe alocuri obiceiul străvechi ca mama, după naștere, să-și închine copilul Bradului, spunând o incantație moștenită de la mama sau bunica ei. De altfel,

Bradul împodobit (instrutat în Bucovina) marchează principalele evenimente din viața noastră: nașterea, când unii sădesc câte un Brad pentru fiecare copil născut, căsătoria și ultimul drum spre cimitir.

Mai există încă un mit: biserica dintre brazi, unde se oficiază căsătorii clandestine.

Când se înalță o casă nouă, pe vârful cel mai înalt al acoperișului se pune un brăduț.

Alunul este tot un simbol sacru, simbolizând fertilitatea.

Mărul este arborele înțelepciunii și vieții.

Există în medicina empirică vegetală denumiri de plante care atrag atenția asupra otrăvurilor pe care le conțin: Hribul dracului (*Boletus satanas*), Stirigoaia (*Veratrum album*), Dracila (*Berberis vulgaris*), Colții babii (*Tribulus terrestris*), Cireașa lupului sau Mătrăguna (*Atropa belladonna*), Bolandarita sau Iarba dracului (*Datura stramonium*) etc.

Multe plante se folosesc în scopuri magice, în „făcături”, în descântece, în magia neagră.

Plante cu denumiri dacice

În lucrarea sa, George Cadar (Vlahii - părinții Europei, 2012) consemnează peste 60 de plante cu denumiri dacice, referindu-se numai la cele consemnate de Dioscoride. Dintre acestea vom menționa doar câteva care au și importanța terapeutică: Arproppria (*Hedera helix*), Asa (*Tussilago farfara*), Custane (*Chelidonium majus*), Dicotela (*Hyoscyamus niger*), Mizila, Mozula (*Thymus sp.*), Salia (*Hypericum sp.*), Teudila (*Menta sylvestris*) etc.

Din alte surse mai consemnăm Olma sau Boz (*Sambucus ebulus*), Riborastra sau Brusture (*Arctium lappa*), Mizela sau Cimbrisor (*Thymus serpyllum*), Propedila sau Cinci degete (*Potentilla reptans*), Fierea Pământului sau Tintaura (*Centaureum umbellatum*) după Dioscoride se numea Toulbela, iar după Pseudo-Apuleus era menționată cu denumirea dacică de Sursozila. Aloitis, denumită astfel de dardanii înrudiți cu dacii este o specie de Ghintura (*Gentiana lutea*) care crește și în Munții Carpați românești. Diesema sau Diesapter este Lumânărica (*Verbascum sp.*). Sub denumirea de Polpoum era cunoscut Mărarul (*Anethum graveolens*), Măselarița (*Hyoscyamus niger*) se numea Dielleina sau Dielian iar Menta sălbatecă (*Mentha longifolia*) era denumită Tendila. Musetelul (*Matricaria chamomilla*) se numea Duodela, iar Rostopasca (*Chelidonium majus*) avea și ea două denumiri dacice Kronstane sau Krustana. Podbalul (*Tussilago farfara*) purta numele de Asa, Socul (*Sombucus nigra*) se numea Seba, iar Urzica se numea Dyn.

Acestea sunt doar câteva dintre denumirile dacice consemnate de clasicii din antichitate. Mai trebuie să menționăm că denumirea dacică de Arnica a intrat și în denumirea latină științifică cu numele *Arnica montana*.

CONCLUZII

Dacă toate sistemele medicinei tradiționale ale popoarelor lumii sunt mediatizate pe plan mondial, am considerat prin această informare să aduc o contribuție la cunoașterea concepției holistice a străbunilor noștri traco-geto-daci și nu în ultimul rând la medicina integrativă a viitorului tuturor terapiilor.

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.